

СВАРОЖЕ КОЛО

щомісячна інформаційна газета корпорації «Сварог-2006»

№3 27 лютого 2007 року

Справжнім чоловікам та чарівним жінкам!

День захисника Вітчизни є традиційним святом чоловічої мужності та гідності. Адже говорячи про Вітчизну, ми уявляємо рідний край, домівку, посмішку коханої, допитливі дитячі оченята. Саме їх ми захищаємо в хвилини небезпеки, захищаємо і щоденною наполегливою працею, дбаючи про добробут та затишок.

Шановні колеги, дозвольте сердечно привітати Вас із цим святом, побажати міцного козацького здоров'я, наснаги та наполегливості у досягненні намічених цілей, сімейного благополуччя та щирої взаємної любові! Нехай Ваша кропітка праця буде тим захистом спільного щасливого майбутнього, про яке мріють найдорожчі Вам люди! Усіляких Вам гараздів!

Голова правління корпорації «Сварог-2006» А.А.Гордійчук

Чарівні, милі, неповторні жінки!

З натхненним подихом весни приходить Ваше свято, щоб сильна стать мала офіційне право ще раз освідчитись Вам у найкращих, найніжніших почуттях! Ваші лагідні, сповнені гармонії очі наповнюють життя красою та досконалістю, а невтомні руки постійно піклуються про довершеність усього, чого торкаються!

Нехай же ці прекрасні риси примножують Світло та Добро на землі! Нехай Ваші дні розпочинаються радісним передчуттям, а закінчуються задоволенням від кожної прожитої миті! Нехай рідні та близькі оточують щирістю, розумінням та повагою, а душа співає надіями та коханням!

ІнтерАГРО 2008 **ЩО НОВОГО?** KievAgriHort 2008

2008-й рік для корпорації «Сварог-2006» несе нові перспективи, а з ними – й господарчі турботи, пов'язані із значним розширенням території обробітку земель. Якщо Шепетівщина на сьогодні має якісні напрацьовані механізми польових робіт, то в інших районах Хмельниччини та Чернівецьчини вперше буде вестися повномасштабна сільськогосподарська діяльність. Отже, вистачає турбот агрономам, які, з огляду на місцевість, обраховують ефективні методики збагачення ґрунтів, обирають найбільш перспективні сорти зернових, інших видів культур. Що ж стосується департаменту технічного забезпечення та розвитку, тут обговорюються та втілюються в життя різноманітні варіанти оновлення і модернізації техніки. Наявність площі близько 60 тисяч гектарів вимагає максимально виваженого, збалансо-

ваного технічного парку, який вчасно забезпечуватиме увесь комплекс польових робіт.

Участь у міжнародній сільськогосподарській виставці «ІнтерАГРО 2008», що проходила 30 січня-1 лютого у виставковому центрі «КиївЕкспоПлаза», стала однією із складових підготовки до нового сезону. Тому вповні була використана можливість встановлення нових і зміцнення існуючих ділових зв'язків, ознайомлення з сучасними інноваційними аграрними технологіями, машинами і обладнанням, насінням, засобами захисту рослин.

Доречною пропозицією організаторів виставки стала участь в українсько-німецькому агробізнес-форумі «Бізнес-клімат в Україні», де розглядалися питання структурних змін, які відбулися на с/г підприємствах за останні роки, а також інші цікаві

заходи. Фахівці корпорації зіставляли свої позиції з фактичними потребами ринку та пропозиціями конкурентів, опрацьовували інформацію про стан, тенденції й перспективи розвитку агрофери, вирішували маркетингові й рекламні завдання.

XI міжнародна виставка сільськогосподарства та садівництва «KievAgriHort 2008» логічно продовжила тему про можливості поповнення технічного та технологічного потенціалу корпорації. Протягом 12-14 лютого сварогівці спілкувалися з виробниками сільськогосподарської техніки та запчастин, обладнання для тваринництва, зрешувального обладнання, розробниками ветеринарних препаратів та добрив. Серія семінарів та презентацій сприяла створенню ділової та водночас невимушеної обстановки.

Приємно відзначити, що за оцінками спеціалістів департаменту технічного забезпечення та розвит-

ку, зокрема, С.С.Іщука, В.С.Нікітюка, корпорація уже має в своєму арсеналі більше 60% новинок техніки, представлених на виставці, зокрема, кращі зразки ведучих світових виробників «Massey Ferguson», «Claas», «Fendt», «Amako». Крім того, співставляючи технічні характеристики та вартість аналогічного обладнання різних виробників, можна ще раз переконатися в доцільності попереднього вибору.

В результаті цих заходів, а також ґрунтовної попередньої роботи, на МТС «Сварогу» їде нова техніка, на яку чекають поля Хмельниччини та Чернівецьчини. Це 20 одиниць тракторів, потужні 24-рядні сівалки, широкозахватні 16-рядні зубові борони та культиватори з 10-кубовими ємностями для внесення аміачної води, ротаційні агрегати, що забезпечують високу якість робіт та потрібну економію палива, інші технічні засоби. Наразі, справа за погодою, і покупки покажуть себе у ділі.

Весна іде - працюєм!

Поки дозволяла погода, цієї теплої зими на полях корпорації «Сварог» роботи йшли повним ходом. Оралися рілля, вносилися тукоsumіші, а через кілька днів департамент рослинництва планує розпочати підживлення озимини по мерзло-талому ґрунту.

Цей період переповнений турботами й тривогами. Якою буде цьогорічна весна? Чи встигнуть рілляники провести посівну кампанію в стислі строки, відведені природою, адже земель додалося, посівні площі розширюються. Втім, підстав для занепокоєння в агрономічній службі зовсім небагато. Як кажуть у роді, очі бояться, а руки роблять. Агрономічний склад корпорації — це молоді, завзяті, навчені люди, яким по плечу завдання будь-якої складності. І вони це довели.

Основний фронт роботи для агрономів розгорнеться буквально десь за три-чотири тижні. Певна річ, превалювало в розмові нашого кореспондента з директором департаменту рослинництва Юрієм Дмитрієвим питання підготовки галузі до весни.

Недавно корпорація «Сварог» розширила володіння ще на 4 тисячі гектарів, — повідомив Юрій Васильович, — отже, зараз налічує близько 60 тисяч. Звичайно, далеко не всі приєднані площі одразу готові під засів. Як правило, занедбані ґрунти, виведені з обробітку років 4-5 тому, потребують посиленої уваги спеціалістів. Не менше семи місяців їх потрібно тримати під паром, докласти великих зусиль, затратити чимало коштів і матеріальних ресурсів, щоб довести до пуття орні землі. Зате потім одне задоволення дивитися на вироблену рілля, працювати на ній.

Пізніше, коли ми виїжджали подивитися на поля, Юрій Дмитрієв звернув увагу кореспондента на клапот ниви при в'їзді до офісу департаменту в Мокіївцях. Донедавна там росли чагарники. Але після обробітку роторною бороною «Іманс», після «вичісування» бур'янів та інших агрозаходів земля й справді стала нагадувати грядку.

Принагідно ми оглянули окремі поля озимини в Шепетівському районі. Вони, не наврачати б, у відмінному і хорошому стані. А це не може не тішити. Хоча, як мовиться, курчат по осені рахують, та на цьому етапі сільськогосподарських робіт агрономічних огрівів не помітно. Сходи пшениці, ріпака, ячменю, жита, кормових сумішок, з усього видно, почуваються дуже добре. Поля корпорації до випадіння снігу були розцвічені тільки в два кольори: або чорнілі ріллею, або зеленіли озиминою. Так і має бути в справжніх господарів.

Ярий клин «Сварога» буде значно ширший, ніж озимий, що цілком закономірно. Тільки в Шепетівському районі навесні буде посіяно 1252 гектари ячменю, 2774 — пшениці, розширяться площі під кукурудзу на зерно в Шепетівському і Славутському районах до 4 тисяч гектарів, буде збільшено клин під сою в нашій області (про Чернівецьку пізніше скажемо окремо) до 2351 гектара. Уже підготовлено 650 гектарів під горох, 600 — під соняшник. До слова, ця південна теплолюбна культура відмінно зарекомендувала себе в північній зоні області і видала з кожного з 320 гектарів у середньому по 2 тонни зерна. Його реалізовано по 2,5 тисячі гривень за тонну. Культура, як бачите, дуже перспективна. До культур з солідною рентабельністю належить і кукурудза. Торік, до прикладу, врожайність її у сухому зерні склала 85 центнерів з гектара, рентабельність — 85 відсотків. Оскільки це також теплолюбна культура, то цілком логічно, що тут віддають перевагу сортам з меншим ФАО (тобто тим, які потребують для визрівання зерна меншої суми ефективних температур). Як правило, на площах корпорації знайшли прописку сорти і гібриди фірм «Піонер», «Сінгента» та інших відомих у світі виробників насіння кукурудзи, які мають бездоганну репутацію.

Дуже пристойна ціна встановилася й на ріпак, а тому корпорація, маючи ріпакові столи, може дозволити собі сіяти цю культуру на значних площах. У цьому році врожай збиратиме на 2300 гектарах. Одне непокоїть: хоч би не повторилася торішня ситуація, коли буквально напередодні збирання стихія «вимолотила» значну частину площ. Серце стискалося в кожного, хто бачив поля до і після бурі. Тоді навіть на середніх площах починали молотити по 4 тонни, а на круг зібрано лиш по 2 тонни зерна з гектара. Втрачено дуже багато грошей. І кому поскаржишся? Рослинництво — цех під відкритим небом...

Юрій Васильович сказав, що корпорація буде збільшувати площі під сівбу цукрових буряків до 4541 гектара. Сівозміна дозволяє, оскільки добрарно землі в Полонському і Славутському районах на межі з Шепетівським. Площі вже теж підготовлені. Зараз багато господарств відмовилися від цієї культури, адже мороки з буряком багато, а прибутки сумнівні. А там, де заводи не розраховувалися з виробниками сировини, то й збитки є. Рентабельність цукрових буряків у корпорації склала 35 відсотків, малувато. На цей рік Кабмін ще більше знизив мінімальну ціну за тонну буряків — до 141 гривин. Крок згодом не логічний, коли вдвічі й більше подорожчали пальне, мінеральні добрива, засоби захисту рослин, запчастини. Але у корпорації склалися дуже гарні партнерські зв'язки з Шепетівським цукрокомбінатом, а партнерів треба підтримувати.

Буряк — це вищій пілотаж в рослинництві, він залишає по собі окултурені поля — вироблені, добре заправлені, на яких збираємо вагомий ужинки ярого ячменю і ярої пшениці. А для того, щоб мати добрий буряк, використовуємо прекрасні попередники — горох і сою. І не просто використовуємо, а насичуємо поля бобовими культурами. Горох вирощуємо на насіння, сою — як кормову культуру для потреб тваринництва корпорації і як продовольчу на продаж. Все, як бачите, пов'язане між собою, і вивести якусь культуру з сівозміни без шкоди для інших дуже важко.

Плідна співпраця зав'язалася в корпорації і з Славутським солодовим заводом. Вона вирощує на його замовлення для інших господарств насіння ячменю нових перспективних сортів французької селекції — Себастьян, Ксанаду, Кенго. Корпорації на руку така співпраця ще й тим, що вона продає на завод продовольчий ячмінь за досить вигідною ціною.

Зайве говорити, що насінням ярих культур на весняну посівну кампанію «Сварог» забезпечений сповна. Маючи два насінницьких підприємства — елітгосп у Городищі, який успішно співпрацює з науковими установами, та господарство першої групи в Лотівці, він тиражує й реалізує якісне насіння високих репродукцій всім бажаючим. Щоправда, дещо «Сварог» і закуповує: насіння кукурудзи, супереліту нових сортів інших культур тощо.

Не виникає ніяких проблем і з поживою для землі. Поки що корпорація робить акцент на широкому застосуванні мінеральних, макро- і мікродобрив. Органіки вносить мало, бо на таку кількість землі худоби має ще малувато. Хоча, скажімо, частина соломи і повнісіть вся бурякова гичка повертаються в землю, а це теж органічна пожива. При внесенні великої кількості мікродобрив існує загроза закислення земель, та тільки не для «Сварога». Адже цукрокомбінат в необмеженій кількості постачає сухий дефекат для вапнування ґрунтів (от вам ще одна перевага співпраці), корпорація має агрегат для його внесення.

...Пригадую такий випадок зі своєї багаторічної практики роботи в

сільському господарстві. Якось я брала інтерв'ю в голови колгоспу с. Копистин Хмельницького району Івана Кіріяка. Він розгорнув на столі карту полів і розповів, що кілька літ тому її за великі гроші зробили науковці-грунтознавці на основі аналізу ґрунтів. Тоді то була велика дивина. А в корпорації «Сварог» це звична практика роботи. Фірма «Агротест» щороку робить детальний аналіз усіх посівних площ.

— Ми надаємо їй інформацію про те, які культури сіятимемо на тих чи інших полях, на які цифри врожайності плануємо вийти. А спеціалісти фірми дають нам рекомендації, які добрива, макро- і мікроелементи внести, аби вийти на цю врожайність. Ретельно дотримуємось тих пропозицій, а також всіх технологічних вимог, — каже Ю. Дмитрієв.

— Виходить, сільське господарство корпорації переживає «золотий вік»? — не втримуюсь від запитання. — Інші господарства області, навіть найпотужніші, неспроможні на сто відсотків забезпечити землю поживою — занадто вона дорога. — Наші інвестори не економлять на цьому, — каже Юрій Васильович. — Азотними і складними мікродобривами ми забезпечені сповна, за них вчасно заплачено, вони надходять до нас вагонами.

Землю не обдуриш, це вам скаже будь-який агроном. Та й на захисті рослин тут не звикли заощаджувати. Щось упустиш — не добереш врожаю. А таке просто недопустимо, коли є всі засоби для боротьби з бур'янами, шкідниками, хворобами. Кілька останніх років окремим регіонам області дошкуляють вірусні хвороби зернових культур. Щоб не допустити їхнього поширення, агрономічна служба корпорації вжила всіх запобіжних заходів, подбала про знищення переносників вірусів — цикад, попелиць, інших комах.

Варто сказати кілька слів і про південніші землі, на яких хазяйнує корпорація. У Захарівцях Хмельницького району, де поля були теж занедбані, тепер ростуть на 228 гектарах ріпак і озимий ячмінь на 340. В Новоушицькому районі «Сварог» має 8 тисяч гектарів, з яких 4 тисячі під парами і 4 в обробітку. Там посіяні ріпак, озима пшениця, кормові культури, бо в найближчих планах — утримувати тваринництво. В Чернівецькій області корпорація має в обробітку 14 тисяч гектарів ріллі. Землі загалом дуже якісні. Як свідчать аналізи, зроблені фірмою «Агротест», фосфору й калію в ґрунтах вистачає, дефіцит лиш на азот. виправити цю ваду найпростіше: достатньо внести аміачну воду. Там ростимуть кукурудза, соя і соняшник. 6 тисяч гектарів земель, що стояли облогами, доводяться до належного стану через пари. Загалом на Чернівецьчині буде 20 тисяч гектарів — теж чималий клин.

В Новоушицькому районі та в Чернівецькій області відроджується садівництво, щоправда, в іншій, більш прогресивній формі. Але цим займається уже

інша структура. Сподіваємось, найближчим часом ми детально поінформуємо читачів про цю надзвичайно цікаву і потрібну підгалузь. Поки ж скажемо, що ведеться дуже серйозна робота в цьому напрямку. Старі багаторічні насадження, які перейшли у спадок корпорації, буде збережено, омолоджено і окультурено, однак основну ставку буде зроблено на інтенсивні сади на карликових підщепах. В безпосередній близькості до садів буде споруджене найпотужніше в Європі фруктовосховище.

— Ми перейшли на суперсучасні методи господарювання в рослинництві, — не без гордості констатує Юрій Дмитрієв. — Тільки диктатура технології дозволяє нам працювати на результат, бути конкурентноспроможними в умовах входження нашої держави в СОТ.

Що ж, за такі успіхи можна тільки порадіти.

Наостанок — кілька слів про агрономічну службу корпорації. Вона налічує близько 40 чоловік. В основному це дуже молоді люди, віком до 30 років. Трохи дивно, чи не правда? Бо ж загалом в області ми спостерігаємо інші тенденції: випускники сільськогосподарських вузів прагнуть бути при асфальті, в село не квапляться, там агрономічна справа здебільшого вершиться людьми передпенсійного і пенсійного віку. У Юрія Дмитрієва в підпорядкуванні 4 старших агрономів: один займається вирощуванням цукрових буряків, другий — зерновими, третій — кукурудзою, соняшником і ріпаком, четвертий — соєю, горохом і кормовими культурами. В свою чергу вони мають в підпорядкуванні помічників, у кожному секторі та масиві на місцях є свої агрономи. Одне слово, всі технологічні процеси в рослинництві контролюються спеціалістами.

І все ж на тямущих фахівців у сфері рослинництва дефіцит не зліквідований. Так що агрономам в корпорації завжди раді.

В зимовий період спеціалісти-рілляники навчаються, поновлюють фахові знання, щоб іти в ногу з часом. У корпорацію надходить багато нової техніки, з якою агрономи раніше не зустрічались. Їм необхідно знати можливості агрегатів, а механізаторам — відрегулювати техніку відповідно до вимог агрономів. Це треба зробити зараз, бо у полі на такі роботи часу не буде.

— Агроном повинен любити поле, — переконаний Ю. В. Дмитрієв. — Це зараз трохи вільніше з часом, хоча без роботи не сидимо. Але коли настає весна, в полі треба бути з ранку до ночі. Звісно, не кожен на такий подвиг готовий. Та нам гарно платять, в області ніде більших грошей не заробиш. Хіба за кордоном на заробітках краще? Там людина почуває себе рабом. А тут — працює на себе, на своїй землі.

Золоті слова!

Галина СКРИПНИК.

На фото: Юрій Дмитрієв на ріпаковому полі.

Фото автора.

Згадаємо духовність

Щоденно ми стикаємося з безліччю запитань, турбот, проблем. Кожен шукає для себе відповіді та рішення, які здаються правильними. І часто лише тоді, коли стомлюємось і потрапляємо в глухий кут, просимо: „Господи, поможи!“ Це наша душа подає голос на зміну стомленому розуму. Вона вказує, де шукати наймудріші, найглибші відповіді.

Фактично у кожному населеному пункті тече джерело духовності церковних громад Української Православної Церкви. І щонеділі, а особливо на свята, ми йдемо у храми Божі, щоб очиститися, набратися душевної рівноваги та любові до світу.

На мальовничому березі Дністра ще десяток літ тому виднілися напівзруйновані печери. Старожили пам'ятали часи, коли там до 40-х років діяла православна обитель, а історичні джерела вказують, що з часу її заснування минуло щонайменше 3 століття. У 1999-чотири ченці Хрещатинського монастиря – ієромонах Амвросій з братією – отримали благословення на відновлення печерного скиту. Найперше, з руїн було відбудовано храм на честь свт. Миколая, далі зведено келії, господарчі будови. У 2003 році монахам та паломникам відкрив двері другий печерний храм, освячений на честь преп. Антонія Великого, в якому виконується щоденне чернече правило. Сьогодні Непоротівський скит «Галиця» живе за загальним чернецьким уставом, в обителі працює та подвигається на славу Богу близько 15 братів. І щоразу все більше віруючих з'їжджається з різних куточків землі, щоб відвідати цю духовну перлину Чернівецьчини.

Громада невеличкого села Сербичани, що на Чернівецьчині, понад 200 років зберігає скарбничку православної віри – Свято-Михайлівську церкву. Відчувається особливе піднесення від простого і вишуканого, з любов'ю виконаного убранства. У дерев'яній споруді, що збудована на кошти полковника Ліштина, зібрано святині, які дорого серцю християн: стародавні ікони, Євангеліє, датоване 1806 роком, тощо. Саме тому було прийнято рішення про зведення нового приміщення храму. О.Олександр взяв на себе непросту місію зібрати воедино зусилля багатьох людей, щоб поставити стіни, оздобити їх куполами, завершити зовнішні роботи. Зараз ведеться активна діяльність, щоб забезпечити внутрішній благоустрій церкви, її опалення. 20-30 прихожан, що постійно відвідують служби, а також інші жителі села беруть посильну участь у цьому процесі. І в незабаром освяченому храмі будуть підноситися слова молитв за мир і добробут у піднебесному світі.

Одне з найдавніших поселень Хмельниччини, що зберегло свою древню назву Городище, стало місцем розташування ще одного світоча духовності – Різдво-Богородичного чоловічого монастиря. Заснована ще у 16 столітті, обитель була закрита на три десятки років, і відновила роботу лише в 1995-у. З приходом братії розпочалися ремонтні та реконструкційні роботи, древні стіни знову пригадували призабуті слова богослужіння, аромати ладану... В молитві й трудах триває кожен день ченців та настоятеля монастиря о. Романа. Тут не лише відбудовано два храми – Свято-Різдво-Богородичний, основний, та храм на честь Різдва Іоанна Хрестителя, – але й облаштовані для насельників опалювані келії, санвузли, братська трапезна, є столоярна та слюсарна майстерні, гараж для автомобілів, підсобне господарство. В обителі здійснюються щоденні Богослужіння, читається чернече правило, відроджуються традиції побуту та спільного життя братії в монастирі.

Дорогою до храму Божого, що в селищі Гриців на Хмельниччині, йдуть недільними ранками прихожани Свято-Різдво-Богородичної церкви. Здається, не уявляють часу, коли не було православного храму, а ще тільки в 1991 році відбулася реєстрація церковної общини. 9 років тому основні будівельні та оздоблювальні роботи було завершено та освячено духовну споруду. За цей час о. Віктор, настоятель церкви, окрім пастирського служіння, не раз працював за усіма будівельними професіями, адже для гарного результату потрібно розумітися в найменших деталях, знати, як краще й економніше виконати ту чи іншу роботу. Храм було вирішено розписати у візантійському стилі, з дотриманням старовинних канонів, що додає особливої урочистості приміщенню. За період служіння сформувалася дружна церковна община, яка налічує близько 70-80 осіб, налагоджено співпрацю з школами. І дорослі, й малюки черпають Боже благословення у цьому святому місці.

Духовні святині завжди були джерелом натхнення та сили нашого народу, його надією та запорукою добра. Тому корпорація «Сварог» та особисто А.А.Гордійчук приділяють значну увагу їх підтримці, допомагають у вирішенні питань щодо реконструкції та будівництва. Нехай примножуються віра та любов у душах людей...

Шепетівка - Нова Ушиця: обмін досвідом

Блютого у корпорацію «Сварог» з дружнім візитом завітала делегація з мальовничого Новоушицького району, яка приїхала ознайомитися з досвідом роботи у агропромисловій та соціальної сферах, налагодити тісну співпрацю. До її складу ввійшли представники райдержадміністрації, районної ради, сільські голови, керівники с\г підприємств, журналісти.

Кажуть, краще один раз побачити, ніж десять раз почути. Тому екскурсія по ключових господарствах корпорації була чи не найвпливовішим фактором подальшого спілкування. Зокрема, для порівняння учасники зустрічі завітали у с. Вишневе, де лише будеться молочно-товарний комплекс і можна оцінити його початковий стан, а також у Велику Медведівку, молочне виробництво якої славиться на весь регіон. Тут справді було що побачити. Весь комплекс включає в себе два корпуси з безприв'язним утриманням корів (по 350 голів у кожному корпусі); доїльний зал, устаткований обладнанням італійської фірми «Мілкі Лайн»; комп'ютерний центр для керування всіма процесами та підземні комунікації. Обслуговують таке господарство 20 чоловік, включно з охороною та зоотехніками. Невелика кількість людей для догляду за значним поголів'ям худоби цілком виправдана, адже подача кормів, прибирання, інші операції автоматизовані, їх виконують спеціальні машини.

Ще один стратегічний об'єкт для ознайомлення – МТС у с. Мокіївці. Тут в спеціально обладнаних приміщеннях зосереджено технічний потенціал корпорації, а це на сьогодні близько трьох сотень одиниць разом з причіпним інвентарем. Гості з великою цікавістю оглядали найсучасніші

трактори, комбайни, навантажувачі, оприскувачі, а також зали для їх ремонту, склади, різноманітні підсобні цехи, мийку, інші потрібні в господарстві підрозділи.

Після оглядин розмова в конференц-залі корпорації була динамічною, насиченою запитаннями. Новоушицькі представники органів місцевого самоврядування з великою увагою слухали свого шепетівського колегу, голову управління сільського господарства В.І.Стецюка, який розповів про успіхи Шепетівського району, якими можна завдячувати саме ефективній роботі корпорації. Адже з передостанніх місць по області Шепетівщина змогла вийти на перші за

показниками рослинництва, тваринництва, а що стосується врожаю цукрових буряків – показники є одними з найвищих по Україні. Не лишив без уваги Володимир Іполітович і підтримку соціальної сфери, наголошуючи на великій допомозі «Сварогу» для освіти, медицини, духовності, а також вирішення комунальних проблем.

Досвідом співпраці з корпорацією поділився і директор міжрайонного центру зайнятості О.Ф.Ребекевша. Він навів приклади партнерства у створенні нових робочих місць, взаємовигідної діяльності задля вирішення актуальних проблем сільчан. Зокрема, йшлося про досвід створення комунального підприємства в с.Плесна. Присутній на зустрічі плесенський сільський голова М.П.Павлюк доповнив цю інформацію і дав детальні відповіді на запитання, адже такий досвід дуже зацікавив гостей.

Однією з родзинок зустрічі стала розповідь начальника департаменту наукового забезпечення корпорації В.О.Іванюка (який, до речі, став головним організатором зустрічі) про можливість залучення грантів Європейського Союзу на облаштування комунальної сфери сіл. Спільно із спеціалістом відділу М.В.Біскупом вони розкрили ті перспективи, які вимальовуються внаслідок об'єднання зусиль задля поліпшення умов життя сільських громад.

Після насиченої програми зустрічі делегація поверталася до рідних домівок з масою вражень, задумок, планів та домовленостей про подальшу співпрацю. А попереду – найголовніше: втілити задумане в

Людина місяця

Гаврилюк Юрій Васильович – старший агроном по вирощуванню цукрових буряків.

Закінчив Кам'янець-Подільський сільськогосподарський інститут. Як зараз пригадує, професію обирав за покликом серця, адже народився і зростав в мальовничому Полонському районі та змалечку був привчений до роботи на землі. За його плечима - 27 років стажу в сільськогосподарській сфері.

Життєве кредо Юрія Васильовича – зустрічати колег уже на роботі, працювати пліч-о-пліч та ще й додому провести. Він справді любить свою роботу та професійно виглядає в очах сварогівців, адже завжди налаштований на максимальний результат. За підсумками роботи 2007 року, посів перше місце у номінації “Кращий агроном” та отримав путівку на курорт за високі заслуги перед корпорацією.

Як патріот своєї Батьківщини та людина, яка побувала в багатьох країнах, може відверто сказати, що такої багаті та родючої землі, як наша, ніде більше немає. Тому і закликає молодь працювати на ній та берегти її.

Прикмети на весну

Якщо на Віднайдення (9 березня) падає сніг - Пасха буде холодною. Якщо буде сухо - на Пасху дощ.

Якщо Євдокія (14 березня), таке буде і літо. Яка погода на Пущення, така буде і на Пасху, а яка на Пасху, то така і на всю осінь.

Якщо Благовіщення (7 квітня), така і Пасха. Яка погода на Гавриїла (8 квітня), таким буде і 8 жовтня.

Якщо на Мокія (24 травня) дощ - на мокре літо. Якщо на Трійцю йтиме дощ, то дощитиме до кінця місяця.

Сухий березень, теплий квітень – буде мокрий травень.

Як терен квітнем забіліє - селянин ячмінь сіє.

Якщо птахи в'ють гнізда на сонячному боці дерев - на холодне літо.

Якщо у березні вода не тече, то у квітні трава не росте.

У пансіоні

Довірливі дитячі оченята, що з надією дивляться на всесильних дорослих людей... Вони потребують непідробної любові та ніжності, водночас вимогливості та розуміння, зваженості кожного рішення про маленьку людину. Адже доля перебрала турботу про їх життя з батьків та родини на плечі вихователів.

У 1961 році для учнів Шепетівки відкрила двері восьмирічна школа-інтернат, яка згодом реорганізувалася в загальноосвітній пансіон I-III ступенів. Цей заклад, дуже особливий за специфікою роботи, потребував високопрофесійного педагогічного колективу, адже працювати потрібно як з дітками-сиротами та позбавленими батьківського піклування (а їх сьогодні 208), так і учнями із звичайних сімей.

Педагоги пансіону на чолі з О.М.Вахмяніною докладають чимало зусиль, щоб виховати дітей гармонійно розвиненими, дати їм добрі знання, розкрити найкращі душевні якості та обдарування, якими природа наділяє усіх без винятку дітей. Для цього навчально-виховний процес здійснюється за такими напрямками: спортивний, художньо-естетичний, технологічний та філологічний. Успішно діють зразковий дитячий хор «Журавлик», зразковий молодіжний театр «Арлекіно», ляльковий дитячий театр «Веселка», молодша вокальна група «Тоніка», старша вокальна група «Гармонія», ізостудія «Палітра».

Усі ці напрацювання є, в першу чергу, результатом ентузіазму та справжньої любові до роботи та дітей. Адже що стосується фінансової підтримки з боку держави, вона дуже обмежена і спрямована на задоволення найбільш нагальних потреб. Тому справжньою радістю стали діткам подарунки від корпорації «Сварог-2006»: телевізор з великою діагоналлю та DVD-плеєр, які дозволяють і фільм корисний та пізнавальний переглянути, і мультиком порозважатися та відпочити. Що ж стало найбільшою втіхою педколективу та особливо директора – це давно омріяний апарат УВЧ. Збереження та підтримка здоров'я діток – непросте ноша, особливо у весняний період, коли гуляють вірусно-забудні захворювання. А тепер малюки зможуть в мед кабінеті погріти хворі горло, носик, усю дихальну систему.

Сподіваємось, і надалі цей чудовий освітній заклад та його вихованці примножуватимуть свої здобутки, розвиватимуться та збагачуватимуть душевними й інтелектуальними напрацюваннями рідний край.

Конкурс малюнків

Пропонуємо нашим юним читачам віком до 14 років приєднатися до конкурсу на тему “Корпорація «Сварог» у майбутньому” та написати невеличку розповідь про неї. Кращі малюнки будуть опубліковані у наступних 2-х номерах «Сварожого кола». А в травні переможці та автори оригінальних робіт отримають чудові призи!!! Для участі потрібно прислати лист з точно вказаним прізвищем, ім'ям, віком, зворотною адресою та номером телефону. Наша адреса: 30400, Хмельницька обл., м.Шепетівка, пров.Подільський, 20, корпорація «Сварог-2006» з поміткою «на конкурс».

Я проживаю в Сокирянському районі. Навчаюся у 7 класі. Прочитала у Вашій газеті про конкурс і вирішила написати листа про те, яким я уявляю наше село через три роки існування корпорації.

Мій тато – учасник бойових дій у Афганістані, але ми з братом дуже рідко його бачимо, тому що він постійно їздить на заробітки. А так хочеться, щоб тато та мама працювали у селі!

На даний час у нашій селі роботи немає, адже колгосп розвалено. І через 3 роки ми з братом бачимо таке село.

Чернівецька обл., с.Олексіївка
Жук Тетянка, 13 років

Корпорація “Сварог-Вест Груп” у 2011:

- Перше місце з виробництва молока,
- Урожай зернових настільки високий, що можна буде забезпечити усю Україну хлібом,
- Під опікою корпорації знаходиться Вишневецька школа і дитячий садочок,
- Закладено новий садок і тепличне господарство у с.Сульжин,
- Проведено газ у села Сульжин, Вербівці та Вишневе,
- Забезпечили наших мам і тат роботою, тепер вони не поїдуть на заробітки,
- Корпорація займає майже усю територію України

Хмельницька обл., с.Сульжин
Дячук Тетяна, 10 років

Майбутнє “Сварога” починається з нас, маленьких:

Олеся, 5 років: “ Я хочу, щоб мама і тато заробляли багато грошей і купували мені іграшки і цукерки”

Назар, 5 років: “ Я люблю, щоб на полі було багато тракторів і комбайнів”

Коля, 4 роки: “Як я виросту, то буду везти зерно і буряки”

Ілона, 5 років: “А я буду варити їсти і роздавати трактористам”

Іра, 5 років: “ Я хочу бути агрономом на полі і я буду вчитись”

Хмельницька обл., с.Сульжин
Вихованці дитячого садочку
середня група “Вербиченька”

